

opusdei.org

„Milujem svoju prácu, milujem starať sa o ľudí.“

Kristína Bošková je registrovanou zdravotnou sestrou, ktorá pracuje v londýnskej nemocnici a je numerárkou Opus Dei.

03.04.2007

Mojim snom bolo vždy stať sa filmovou režisérkou. Bývala som v Elstree neďaleko štúdií BBC a myslela som na to, že raz musím preraziť! Napriek tomu som študovala

zdravotnú školu a dnes pracujem na plný úväzok v nemocnici London Hospital ako zdravotná sestra. Isté spojenie tu ale je, lebo milujem starať sa o ľudí, zaujíma ma, ako funguje telo, ako fungujú počítače a rada to všetko dávam dokopy! Rada tiež vyrábam videá a DVD, bývajú to krátke propagačné a cestovné dokumenty.

V devätnástich rokoch som väčšinu času (a peňazí) míňala s priateľmi v baroch a v sobotu, nedeľu celodenným nakupovaním. Začínalo to byť dosť nudné... Potom som stretla priateľku, ktorá mi ukázala Tamezin Club, klub mladých, ktorý funguje v jednom z centier Opus Dei. Začala som pomáhať s rôznymi druhmi aktivít. Práca s mladými sa mi páčila a zistila som, že dobrovoľníctvo je veľmi kreatívne a naplňujúce. Kúsok po kúsku som sa začala viac zaujímať o Opus Dei a prijímala som formáciu vo viere,

ktorá ma viedla k tomu, aby som hlbšie premýšľala o svojom životnom povolaní. Nakoniec som rozpoznala, že mám povolanie byť numerárkou, tak som požiadala o prijatie. Nechali ma čakať. Nakoniec som sa v dvadsiatich rokoch stala členkou Opus Dei.

Rozhodnutie o tom, či mám byť supernumerárkou alebo numerárkou, bolo pre mňa veľmi ťažké. Myslím, že najdôležitejšie je robiť to, čo práve máte robiť. Je to otázka modlitby a nasledovania vlastného svedomia.

Vo svojej práci poznávam, že uvažovanie o mojom duchovnom detstve pred Bohom mi skutočne pomáha byť veselou a šťastnou. To je všetko, čo môžete robiť, nie? Považujem sa za veľmi šťastnú. Milujem svoju prácu, milujem starať sa o ľudí. Moje kolegyne a ja sa v práci veľa nasmejeme– v stresových

a unavujúcich situáciách to potrebujeme. Pomáha to aj pacientom – prekonať trápny okamih, odľahčiť atmosféru, uľahčiť im stav, keď sú veľmi chorí, keď sú vystrašení alebo v obavách o budúcnosť.

Mnohé z mojich kolegýň sú veriace, praktizujúce kresťanky, niektoré sú moslimky a máme spolu výborný vzťah. Ťažko pracujú a potom prídu domov a čaká ich toho toľko s čím musia zápasiť – hladné deti, nákupy, hlučné okolie, atď. Mám veľké šťastie, že prídem domov a zistím, že iní ľudia z Diela už pre mňa pripravili jedlo, umyli riad, že dom je čistý. Tolerujú moje nálady, niekedy môžem byť z práce rozrušená alebo smutná, keď pacient zomrie alebo čokoľvek. Vždy je o mňa postarané – sú na mňa veľmi milí. Ale ja na túto láskavosť odpovedám – považujú ma za dobrú priateľku, v skutočnosti viem byť veľmi vtipná... Myslím si, že

je to ohromná forma kresťanského bratstva.

Kolegyne si zo mňa uťahujú, že som numerárka, ale taktiež ich to vedie k tomu, aby premýšľali trochu hlbšie – o existencii Boha, o viere a o zmysle života.

pdf | document generated
automatically from [https://opusdei.org/
sk-sk/article/milujem-svoju-pracu-
milujem-starat-sa-o-ludi/](https://opusdei.org/sk-sk/article/milujem-svoju-pracu-milujem-starat-sa-o-ludi/) (20.03.2026)